

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 27. maj 2008
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2008/4010-375
Sagsbeh.: TVB

Besvarelse af spørgsmål nr. 124 (Alm. Del) stillet den 15. maj 2008 af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Spørgsmål:

” Hvordan agter regeringen at forholde sig til de anbefalinger vedrørende irakiske flygtninge og asylansøgere, der fremgår af Amnesty Internationals brev af 14. maj 2008 til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, jf. UUI alm del - bilag 110”

Svar:

Amnesty Internationals brev indeholder tre konkrete anbefalinger:

1. At øge antallet af kvoteflygtninge til Danmark ved at genhuse nogle af de irakere, der befinder sig i Syrien, Jordan og andre steder i regionen.
2. At forbedre vilkårene for de knap 400 afviste irakere i Danmark.
3. Under ingen omstændigheder at udvise afviste irakiske asylansøgere, før situationen i Irak er endeligt stabiliseret, og UNHCR anerkender tvungne tilbagesendelser.

Mine bemærkninger til den første anbefaling er følgende:

Amnesty International fremkommer alene med anbefalinger på baggrund af organisationens beskrivelse af forholdene.

Jeg har bl.a. i besvarelse af folketingsspørgsmål nr. S 1554 stillet den 14. maj 2008 af Astrid Krag og den 13. maj 2008 over for Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg redegjort nærmere for baggrunden for valget af Udlændingesservices kvoterejsemål i 2008 og mere generelt tillige for proceduren for fastlæggelsen af, hvordan Integrationsministeriet på baggrund af Udlændingesservices indstilling vurderer, hvordan den årlige danske genbosætningskvote kan gøre mest gavn.

Som jeg dér nævnte, udarbejder Udlændingesservice sin indstilling efter en samlet vurdering på baggrund af sine drøftelser med UNHCR og de øvrige genbosætningslande. Ligeledes foretages i ministeriet en samlet vurdering på baggrund af Udlændingesservices indstilling.

Hovedbudskabet var – og er fortsat – at genbosætningsspørgsmål skal betragtes globalt.

Det betyder bl.a., at når en gruppe af personer af UNHCR kvalificeres som flygtninge med behov for genbosætning, er der per definition tale om mennesker i akut nød.

På dette punkt adskiller irakiske flygtninge sig reelt ikke fra øvrige flygtninge med behov for genbosætning. Alle har de det til fælles, at de har et konstateret behov for beskyttelse, som ikke umiddelbart kan opfyldes i det land, de befinder sig.

Derfor kan de irakiske flygtninge i nærområderne ikke betragtes isoleret fra den globale flygtningesituation, som Danmark med sin genbosætningskvote forsøger at afhjælpe på den mest gavnlige vis.

Når det kommer til forholdene for de afviste irakere i Danmark kan jeg oplyse følgende:

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti allerede foretaget forbedringer af vilkårene for afviste asylansøgere, herunder de afviste irakiske asylansøgere, senest i forbindelse med asylaftalen af 16. januar 2008.

Ifølge asylaftalen kan afviste asylansøgerfamilier med børn under visse betingelser få tilbud om en særlig bolig uden for asylcentre.

Aftalen indebærer endvidere, at regeringen styrker uddannelses tilbuddene til afviste asylansøgerbørn med særlige behov og afviste unge asylansøgere.

Herudover viderefører aftalen kontraktordningen for afviste irakiske asylansøgere. Kontraktordningen giver de afviste irakiske asylansøgere tilbud om uddannelse og aktivering samt betydelig økonomisk støtte til at genetablere en tilværelse i hjemlandet. Desværre har meget få irakere ønsket at tage imod tilbudet. Kontraktordningen vil i nærmeste fremtid blive evalueret af aftaltparterne.

Asylaftalens forbedringer af vilkårene for afviste asylansøgere ændrer ikke ved, at denne gruppe som udgangspunkt er forpligtet til at forlade Danmark efter endeligt afslag på asyl.

Endelig vil jeg, når det kommer til spørgsmålet om at udsende afviste asylansøgere anføre, at anbefalinger fra Amnesty International og UNHCR indgår som et vægtigt element blandt flere andre i asylmyndighedernes baggrundsmateriale til brug for vurderingen af, hvorvidt en asylansøger fra Irak kan opnå asyl i Danmark.

Hver enkelt sag underkastes en grundig, konkret og individuel vurdering.

Såfremt udlændinge ikke opnår asyl eller opholdstilladelse på andet grundlag her i landet, påhviler det de pågældende at udrejse i overensstemmelse med den udrejsefrist, der fastsættes af udlændingemyndighederne i forbindelse med afgørelsen. Udrejser disse udlændinge ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen.